

je onaj »Nade«, prekrasne mlade žene, pun izražajne dramske snage. Dojam toga lika uvećaje još i tehnika kojom je izveden. Pored nemirnih ploha javljaju se tu neobično meki i puni oblici izdjeljani majstorskom rukom. Zanimljivi su i Duknovićevi pejzaži na nekim reljefima toga spomenika. Kako je Duknović svoje grobne spomenike izrađivao uvijek u zajednici s kojim drugim majstorom, teško je danas u svakom pojedinom slučaju utvrditi, tko je autor osnovne arhitektonske zamisli. Svakako je Duknović uveo u quattrocentistički grobni spomenik tu novotu, da se umjesto glatke pozadine ili sarkofaga služio oblom ili poligonalnom udubinom.

Juraj Glović (Don Giulio Clovio Croata, Croatus, de Croatia, Illyricus, Macedo), miniator, rodio se 1498 u Grižanima u Vinodolu, a umro je 5 siječnja 1578 u Rimu. O ranoj mladosti i školovanju Glovićeve nema pouzdanih vijesti. Uzima se, da je 1516 došao u Mletke, gdje je, kasnije, crtao medalje i pečate za kardinala Marina Grimanija. Slikati je, valjada, učio u Mantovi kod Giulija Romana. 1524 odlazi u Ugarsku na dvor kralja Ludovika II, gdje je za nj i za kraljicu izveo neka djela, koja se do danas nisu sačuvala. Poslije katastrofe kod Mohača vraća se u Italiju. U Rimu je 1527 bio zarobljen od španjolskih četa. Kad se oslobodio, postao je redovnikom i uzeo ime Giulio u čast svome učitelju Giuliju Romanu. Kasnije je živio u Padovi i Perugiji i odrekao se redovništva. 1538 je u Rimu u službi kardinala Aleksandra Farnesa, od 1551 do 1553 u Firenci, radeći za Cosima de' Medici, a 1557 u Piacenzi. Poslije, od 1561 pa sve do svoje smrti, ostaje u službi Farnesovoj. Umro je u Rimu, u palati Farnese, a pokopan u rimskoj crkvi S. Pietro in Vincoli. Na grobnom mu je spomeniku bio natpis »Julio Clovio de Croatia«. Suvremena je naučna kritika ne samo modificirala značenje umjetnosti Glovićeve, nego je, dapače, i veliki broj djela, koja su mu pridavana, ograničila na osam, koja se danas čuvaju u Londonu (Britski muzej i Muzej Soane), Rimu (Vatikanska knjižnica), New Yorku (Public Library), Beču (Nacionalna knjižnica), Firenci (Uffizi) i Napulju. Glavno Glovićevo djelo, *Horae Beatae Mariae Virginis*, koje se čuvalo u kraljevskoj napuljskoj knjižnici, iščezlo je 1860 netragom, ali se danas nalazi u Morganovoj knjižnici u New Yorku. Glović nije bio stvaralački genij, već savršen tehničar. Prestavljajući vjerno monumentalne kompozicije Rafaelove i Michelangelove u sitni format svojih miniatura, on je u minijaturnu umjetnost uvodio ne samo neki nesklad, nego je i loše utjecao na njen daljnji razvoj. Naročita je značajka Glovićeve u području minijature prebujno obilje ornamentalnih i dekorativnih detalja. Bio je vanredan crtač, ali mu je kolorizam ponešto sladunjav.

Među slikarima mletačkog cinquecenta zaprema sasvim naročit položaj